

14 (ובנדוד"ד) הוצאת שלשה ספרי תורה בר"ח ניסן שחל
15 בשבת.

16 והחילוק ביניהם הוא בהתאם לתוכן הקריאה
17 בהשלשה ספרי תורה:

18 תוכן הקריאה בשלשה ספרים בר"ח ניסן שחל
19 בשבת, מודגש בהקריאה בספר השלישי²⁹ שבו
20 קורין פרשת החודש ע"ד ענינו המיוחד דר"ח ניסן³⁰
21 – "החודש הזה לכם ראש חדשים וגו'".

22 ותוכן הקריאה בשלשה ספרים בשמח"ת, מודגש
23 בהקריאה (בספר השני) בהתחלת התורה [שהרי
24 הטעם שקורין בשלשה ספרים (אף שהקריאה
25 מעיקר הדין היא בפרשת וזאת הברכה, וקרבנות
26 היום³¹, ב' ספרים בלבד) הוא מפני ש"מתכיפין
27 התחלה להשלמה"³²] – "בראשית ברא אלקים גו'".

28 ובלשון חז"ל (שהובא בהתחלת פירוש רש"י
29 על התורה) "לא הי' צריך להתחיל את התורה אלא
30 מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה שנצטוו
31 בה ישראל ומה טעם פתח בבראשית וכו'", היינו,
32 שהקריאה דשמח"ת היא באופן ד"פתח בבראשית",
33 והקריאה דשבת ר"ח ניסן היא "מהחודש הזה לכם
34 .. מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל".

35 ויש לומר שהחילוק בין הקריאה דפרשת
36 החודש להקריאה דשמח"ת הוא ע"ד ובדוגמת
37 החילוק שבין ניסן לתשרי (שהמועדים שבו
38 מסתיימים בשמח"ת), כידוע³³ שתשרי ענינו הנהגה
39 טבעית ("פתח בבראשית"), וניסן ענינו הנהגה
40 נסית³⁴ – סדר ההנהגה דישאל שבשבילם (ובשביל
41 התורה) נברא העולם³⁵ (ועד שנשאלת השאלה
42 "מה טעם פתח בבראשית", הרי "לא הי' צריך
43 להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם שהיא
44 מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל"), שהנהגה שלהם

1 תורה ("ויהי בנסוע הארון") מהוה נתינת-כח²⁴
2 לכללות העבודה²⁵.

3 ומזה מובן גודל העילוי שבהוצאת שלשה ספרי
4 תורה – שהנתינת-כח לכללות העבודה שבהוצאת
5 ספר תורה ("ויהי בנסוע הארון") היא באופן של
6 חזקה ("בתלת זימני הוי חזקה"²⁶), תוספת כח
7 וחזוק בכללות העבודה²⁷.

8 ד. ובהוצאת שלשה ספרי תורה גופא ישנם ב'
9 אופנים (בכללות): (א) חזקה שצריכה להיות וישנה
10 בעבודה התמידית שבכל שנה ושנה ("תמידים
11 כסדרם") – הוצאת שלשה ספרי תורה בשמח"ת,
12 (ב) חזקה שבאה באופן של הוספה ("מוספים
13 כהלכתם") בשנים שיש בהם קביעות מיוחדת²⁸ –

(24) ויש לומר, שבנתינת-כח ד"בנסוע הארון" נכללת גם
הברכה בעניני פרנסה (שע"ז יוכל לעסוק בעבודת ה' מתוך
מנוחה, ללא דאגות וטרדות הפרנסה) – דכיון שכשנגזר הארון
נגנזה עמו צנצנת המן (יומא ורמב"ם שם), מובן, שהנתינת-כח
ד"בנסוע הארון" (ברוחניות, גם לאחרי שנגזר קשורה גם עם
צנצנת המן, שממנה ועל ידה נמשכת הברכה בפרנסה*, כמ"ש
(בשלח טז, לבי-לג ובפרש"י) "קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העומר מן והנח אותו לפני ה'" (לפני הארון**) למשמרת
לדורותיכם", ראו בזה נתפרנסו אבותיכם, הרבה שלוחין יש לו
למקום להכין מזון ליראיו", ולכן אין צורך ואין תועלת בטירחא
יתירה, כמו במן ש"לא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר"
מ"עומר לגלגלת" (שם, יז), ובו נכללו "כל מעדני עולם***
(במדב"ר פ"ז, ד).

(25) וכמודגש גם בהמשך התפלות לאחרי "ויהי בנסוע
הארון" – "אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגינדא קמי' כו'",
"אב הרחמים כו' ויגער ביצר הרע מן הנשואים כו'".

(26) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.
(27) ויש לקשר זה עם הטעם הפשוט דהוצאת שלשה ספרי
תורה "מפני טורח הציבור, שלא יטריח עליהם להיות עומדים עד
שיגלול ספר תורה" (רמב"ם שבהערה 3) – שהתוספת כח וחזוק
("חזקה") בכללות העבודה שוללת טירחא בעבודה בענין פשוט
("להיות עומדים עד שיגלול ס"ה"), כדי שתהי' הטירחא והיגיעה
בענינים נעלים יותר.

(28) ולהעיר, שבקביעות שנה זו מודגש ביותר התוקף
ד"חזקה" בהמשכת הקדושה – שהתחלת השנה בג' ימים רצופים
("חזקה") דקדושת יו"ט ושבת, ב' ימים דר"ה (ביום המישי ויום
ששי) ויום השבת, ובחז"ל גם בימים ראשונים דסוכות, ובשמע"צ
ושמח"ת – ג"פ ג' ימים רצופים דקדושת יו"ט ושבת.

(* ולהעיר מפתגם אדמו"ר מהר"ש שפרנסה בזמן הזה הוא בדוגמת
ה"מן", "לחם מן השמים" ראה סה"מ תרנ"א ע' קצו. ועוד).
(** להעיר ש"לא נאמר מקרא זה עד שנבנה אוהל מועד" (פרש"י
שם) – בר"ח ניסן.

(***) ועפ"ז יש לברר השייכות דצנצנת המן להארון – כיון שבארון
הי' גילוי אלקות שלמעלה ממדידה והגבלה, עד שמקום הארון אינו
מן המדה (יומא כא. טע"א. וש"נ), ודוגמתו במן, שה"עומר לגלגלת"
הי' למעלה ממדידה והגבלה, הן בכמות, שהושוו בו ה"מרבה"
וה"ממעט", והן באיכות, שנכללו בו כל מעדני עולם.

(29) סיום וחזתם (מפטיר) הקריאה בכל השלשה ספרים, כנ"ל
הערה 10.

(30) ששייך גם ל(שבת)ר"ח – מצות קידוש חדשים, ולפרשת
ויקרא – שנאמרה בר"ח ניסן (כנ"ל ס"א).

(31) רמב"ם ה"ל תפלה פ"ג הי"ב-יד (וראה לעיל הערות
6-5).

(32) נוסח "מרשות" לחתן בראשית.

(33) ראה סה"מ מלוקט ח"ד ע' קצד. וש"נ.

(34) כמרומו בשמו של החודש – "ניסן, שבו נעשו נסים
לישראל" (פס"ז ולקח טוב בא יב, ב), ולא רק "נסים" סתם, אלא
גם "נסי נסים" ("נס בתוך נס"), כמרומו בב' הנוני"ן ד"ניסן" (ראה
ברכות נו, רע"א ובפרש"י וחדא"ג מהרש"א שם).

(35) פרש"י ר"פ בראשית. ובכ"מ.